

ദൈവിക നിശ്ചയത്തിന്റെ മൗലികത

ചെറിയമുണ്ടും അബ്ദുൽ ഹമീദ്

അല്ലാഹുവെ രക്ഷിതാവായും ആരാധനയായും അംഗീകരിക്കുന്ന ഏതൊരാളും അവന്റെ നിയമങ്ങളെ അലംഘ്യമായി ഗണിക്കുകയും അവയെ മനസാ വാചാ കർമ്മണാ അനുസരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ബാഗ്യസ്ഥരാകുന്നു. അല്ലാഹുവെ രക്ഷിതാവായി (റബ്ബായി) അംഗീകരിക്കുന്നതിന്റെ അനിവാര്യ താൽപര്യമാകുന്നു നമുക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഗുണകരവും ദോഷകരവും ആയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഏതൊക്കെ എന്നത് സംബന്ധിച്ച ആത്യന്തികമായ അറിവ് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേയുള്ളൂ എന്ന വസ്തുത അംഗീകരിക്കൽ. അനേകം ശാസ്ത്രശാഖകളിലും വിജ്ഞാനവിഭാഗങ്ങളിലും അവഗാഹം നേടിയ ആധുനിക മനുഷ്യരുടെ ഭീമമായ അറിവിനെ ചെറുതായി കണ്ടുകൊണ്ടല്ല ഇത് പറയുന്നത്. മനുഷ്യരുടെ എത്ര വിപുലമായ അറിവിനും പരിമിതികളുണ്ട്. മഹാപണ്ഡിതന്മാരിൽ പലരും ഇത് അംഗീകരിക്കാൻ മാത്രം വിനീതരായിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ ചില മേഖലകളെ സംബന്ധിച്ച് വിപുലമായ അറിവുള്ളവർ മറ്റു പല മേഖലകളെ സംബന്ധിച്ചും സഹതാപാർഹമാം വിധം അജ്ഞരാകുന്നു. ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും പ്രഗത്ഭനും പ്രശസ്തനുമായ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റീൻ തന്റെ ഭാര്യയുടെ ജീവിതമുറകൾ എങ്ങനെ യായിരിക്കണമെന്ന് അനുശാസിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയ പുരുഷമേധാവിത്വവും അൽപത്വവും നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്ന ഒരു കത്ത് മാധ്യമങ്ങൾ ഇയ്യുടെ വെളിച്ചത്ത് കൊണ്ടുവന്നത് ഇത്തരൂണത്തിൽ സ്മരണീയമാകുന്നു.

പ്രായവും പരിസ്ഥിതിയും ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളും മനുഷ്യരുടെ ബുദ്ധിയേയും ഭാവനയേയും ഏറെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. ബാല്യത്തിൽ കൗതുകം ജനിപ്പിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളും കൗമാരത്തിൽ ആകർഷകങ്ങളായി തോന്നുകയില്ല. കൗമാരത്തിലെ പല ചാപല്യങ്ങളും ബാലിശമായിരുന്നുവെന്ന് യൗവനത്തിൽ ബോധ്യപ്പെടുന്നു. യൗവനത്തിലെ നിഷേധവും ധിക്കാരവും തെറ്റായിരുന്നുവെന്ന് മധ്യവയസിലെ വിവേകം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വാർധക്യത്തിൽ ചിലപ്പോൾ വിലയിരുത്തലുകൾ കിഴ്മേൽ മറിയുന്നു. പാരിസ്ഥിതിക ഘടകങ്ങൾ നാമറിയാതെ പലവിധത്തിൽ നമ്മുടെ ചിന്തകളേയും ധാരണകളേയും മാറ്റിമറിക്കുന്നു. താപനിലയത്തിലെ വലിയ ആന്ദോളനങ്ങളും വെള്ളത്തിന്റെയും മണ്ണിന്റെയും ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളുടെയും പ്രത്യേകതകളും മനുഷ്യരുടെ മനോഗതിയെ വിവിധ അളവിൽ സ്വാധീനിക്കുന്നു. ഓരോ നാട്ടിലേയും ഓരോ കാലത്തേയും സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ മനോഭാവങ്ങളിൽ വലിയ മാറ്റം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ കടുത്ത സഭാചാര ലംഘനമായി പലരും ഗണിക്കുന്ന ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ അംഗീകൃത നാട്ടാചാരത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ പടച്ച തമ്പുരാന്റെ അറിവിന് യാതൊരു പരിമിതിയും ഇല്ല. എല്ലാ പ്രായക്കാരും ഝേയും എല്ലാ കാലക്കാരുടെയും ആത്മാവും ശരീരവും മനസ്സും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അവൻ സംവിധാനിച്ച വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ചാണ്. അവരെ ചുഴ്ന്നു നിൽക്കുന്ന പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥയും അവൻ സംവിധാനിച്ചത് തന്നെ. അതിനാൽ കുറ്റമറ്റതും വിജയകരവുമായ ജീവിതത്തിന് വേണ്ടത്

എന്തൊക്കെയാണ് നിശ്ചയിക്കാനുള്ള അറിവും അധികാരവും അവനാണ് ഉള്ളത്. ഇതുപോലുള്ള അറിവോ അധികാരമോ സൃഷ്ടികളിൽ ആർക്കുമില്ല. വിശുദ്ധ വുർആൻ ഈ വിഷയത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നത് നോക്കുക.

“അവരുടെ മുമ്പിൽ ഉള്ളതും അവർക്ക് പിന്നിലുള്ളതും അവൻ (അല്ലാഹു) അറിയുന്നു. അവന്റെ അറിവിൽ നിന്ന് അവൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അവർക്ക് സൂക്ഷ്മമായി അറിയാൻ കഴിയില്ല.” (വി. ബു. 2: 255)

“.....അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഗുണകരവും സംശുദ്ധവുമായിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹു അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല.” (വി. ബു. 2: 232)

“സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ (എല്ലാം) അറിയുകയില്ലേ? അവൻ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയും അഭിജ്ഞാനമാകുന്നു.” (വി. ബു. 67: 14)

“അറിവിൽ നിന്ന് അൽപ്പമല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല” (വി. ബു. 17: 85)

കാലദേശ സാഹചര്യങ്ങളുടെ പരിമിതിക്ക് വിധേയരായ മനുഷ്യർ കാര്യങ്ങളുടെ ഗുണദോഷ നിർണ്ണയം ചെയ്യുമ്പോൾ സംഭവിക്കാവുന്ന തെറ്റ് വിശുദ്ധ വുർആൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

“എന്നാൽ ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾ വെറുക്കുകയും (യഥാർത്ഥത്തിൽ) അത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്യാം. നിങ്ങൾ ഒരു കാര്യം ഇഷ്ടപ്പെടുകയും (യഥാർത്ഥത്തിൽ) അത് നിങ്ങൾക്ക് ദോഷകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്തെന്നും വരാം. അല്ലാഹു അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല.” (വി. ബു. 2: 216)

മനുഷ്യർക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഒരുപോലെ നല്ല ഫലം ഉളവാക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഏതെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അവ അനുശാസിക്കുവാനും ഇരു ജീവിതത്തിലും ദുഷ്ഫലം ഉളവാക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ച് അവ വിലക്കുവാനും സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ കഴിയൂ എന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. വൈജ്ഞാനികമായി ഏറെ പുരോഗതി പ്രാപിച്ച ചില പാശ്ചാത്യരാഷ്ട്രങ്ങൾ മദ്യത്തിന്റെ ഉൽപ്പാദനവും വിതരണവും ഉഭയോഗവും നിർബാധം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. വ്യഭിചാരവും സ്വവർഗരതിയും സ്വവർഗ വിവാഹവും നിയമ വിധേയമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവയുടെയൊക്കെ ദോഷഫലങ്ങൾ വ്യക്തമായി അറിയുന്നവരാണ് ആ നാടുകളിൽ നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുന്നവരിൽ പലരും. എന്നിട്ടും അജ്ഞരും ചപലരുമായ ബഹുജനങ്ങളുടെ ഇച്ഛക്കൊത്ത് ദുരാചാരങ്ങളെ നിയമവിധേയമാക്കുന്നതിന് അവർ കൂട്ടുമിരിക്കുന്നു. നന്മ തിന്മകളെ സംബന്ധിച്ച യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനം നിയമ നിർമ്മാണത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിലും ആ നാടുകളിലെ വിജ്ഞാർ പരാജയപ്പെടുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ അറിവിനും കഴിവിനും ഉപരിയായി അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിനേയും കഴിവിനേയും അംഗീകരിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർമ്മാണാധികാരവും അംഗീ

കരിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാകുന്നു. മനുഷ്യർ ഇഹപരവിജയം നേടേണ്ടതിനും വഴി തെറ്റാതിരിക്കേണ്ടതിനുമായി അലംഘ്യവും പ്രമാദമുക്തവുമായ മത നിയമങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

“നൂഹിനോട് കൽപ്പിച്ചതും നിനക്ക് നാം ബോധനം നൽകിയതും ഇബ്രാഹിം, ഇസ, മൂസ എന്നിവരോട് നാം കൽപ്പിച്ചതുമായ കാര്യം - നിങ്ങൾ മതത്തെ നേരാം വണ്ണം നിലനിർത്തുക, അതിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കാതിരിക്കുക എന്ന കാര്യം - അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മതനിയമമായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.” (വി. ബു. 42: 13)

“(നബിയേ,) പിന്നീട് നിന്നെ നാം (മത) കാര്യത്തിൽ ഒരു തെളിഞ്ഞ മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നീ അതിനെ പിന്തുടരുക. അറിവില്ലാത്തവരുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ നീ പിൻപറ്റരുത്.” (വി. ബു. 45: 18)

ആ തെളിഞ്ഞ മാർഗ്ഗ (ശരിഅത്ത്) മന്ത്ര പടച്ച തമ്പുരാൻ മനുഷ്യരുടെ നന്മക്കായി നിശ്ചയിച്ച ജീവിതക്രമം. സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനും സർവ്വാധികാരിയുമായ പടച്ച തമ്പുരാൻ നിശ്ചയിച്ച ജീവിതക്രമത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നത് ദൈവ നിഷേധമാകുന്നു.

“അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും ഒരു കാര്യത്തിൽ തീരുമാനമെടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരു പുരുഷനാകട്ടെ, സ്ത്രീകാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച സ്വതന്ത്രമായ അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതല്ല. വല്ലവനും അല്ലാഹുവെയും അവന്റെ ദൂതനെയും ധിക്കരിക്കുന്ന പക്ഷം അവൻ വ്യക്തമായ നിലയിൽ വഴി പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു” (വി. ബു. 33: 36)

സ്വജീവിതത്തിൽ ദൈവിക നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കാൻ മാത്രമല്ല ; ഓരോരുത്തർക്കും അധികാരമുള്ള മേഖലയിൽ ദൈവിക നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കാനും സത്യവിശ്വാസികൾ ബാധ്യസ്ഥരാകുന്നു. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച നിയമം ഇന്നതാണെന്ന് അറിയാവുന്ന മുസ്ലീം ഭരണാധികാരിക്കോ ന്യായാധിപനോ അതിന് വിരുദ്ധമായ ഒരു നിയമം നിർമ്മിക്കാനോ വിധി നൽകാനോ അവകാശമില്ല.

“ജാഹിലിയ്യത്തിന്റെ (അനിസ്ലാമിക മാർഗ്ഗത്തിന്റെ) വിധിയാണോ അവർ തേടുന്നത്? ദുഃഖവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവെക്കാൾ നല്ല വിധികർത്താവ് ആരാണുള്ളത്?” (വി. ബു. 5: 50)

“അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ആർ വിധിക്കുന്നില്ലയോ അവർ തന്നെയാകുന്നു അവിശ്വാസികൾ” (വി. ബു. 5: 44)

“അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ആർ വിധിക്കുന്നില്ലയോ അവർ തന്നെയാകുന്നു അക്രമികൾ” (വി. ബു. 5: 45)

“അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ആർ വിധിക്കുന്നില്ലയോ അവർ തന്നെയാകുന്നു ധിക്കാരികൾ” (വി. ഖു. 5: 47)

എന്നാൽ ഒരു ഇസ്‌ലാമികേതര സമൂഹത്തിലോ ഇസ്‌ലാമിക പ്രതിബദ്ധത പുലർത്താത്ത മുസ്‌ലീം ഭരണാധികാരിക്കു കീഴിലോ ഒരു മുസ്‌ലിമിന് നിയമ മന്ത്രിയായോ ന്യായാധിപനായോ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടി വന്നാൽ കഴിവിന്റെ പരമാവധി ഇസ്‌ലാമിക പ്രതിബദ്ധതയും നീതി നിഷ്ഠയും പുലർത്താനേ അയാൾ ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നുള്ളൂ.

“അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമായ വിധം അല്ലാഹുവെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക.” (വി. ഖു. 64: 16)

“കള്ളം ചെവിയോർത്ത് കേൾക്കുന്നവരും നിഷിദ്ധമായ സമ്പദ്യം ധാരാളം തിന്നുന്നവരും മന്ത്ര അവാർ. അവർ നിന്റെ അടുത്ത് വരികയാണെങ്കിൽ അവർക്കിടയിൽ നീ തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുകയോ, അവരെ അവഗണിച്ചുകളയുകയോ ചെയ്യുക. നീ അവരെ അവഗണിച്ചുകളയുന്ന പക്ഷം അവർ നിനക്ക് ഒരു ദോഷവും വരുത്തുകയില്ല. എന്നാൽ നീ തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ നീതിപൂർവ്വം തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുക. നീതി പാലിക്കുന്നവരെ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.” (വി. ഖു. 5: 42)

“ഹേ, ദാവൂദ്, തീർച്ചയായും നിന്നെ നാം ഭൂമിയിൽ ഒരു പ്രതിനിധിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ന്യായപ്രകാരം നീ വിധി കൽപ്പിക്കുക. സ്വേച്ഛയെ നീ പിന്തുടർന്നുപോകരുത്. കാരണം, അത് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് നിന്നെ തെറ്റിച്ച് കളയും. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് തെറ്റിപ്പോകുന്നവരാരോ അവർക്ക് തന്നെയാകുന്നു കഠിനമായ ശിക്ഷയുള്ളത്. കണക്കു നോക്കുന്ന ദിവസത്തെ അവർ മറന്നു കളഞ്ഞതിന്റെ ഫലമന്ത്ര അത്.” (വി. ഖു. 38: 26)

അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ആർക്കും മതം നിർമ്മിക്കാനോ മതനിയമങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാനോ അധികാരമില്ല. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മുഴുവൻ പരമാധികാരവും പരമമായ ജ്ഞാനവും അത്യന്തികമായി രക്ഷിക്കാനും ശിക്ഷിക്കാനുമുള്ള കഴിവും അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാകുന്നു എന്നതന്ത്ര ഇതിന് കാരണം. അല്ലാഹു നിയോഗിച്ച പ്രവാചകന്മാരല്ലാത്ത ഏതൊരാൾ നിർമ്മിക്കുന്ന നിയമത്തേയും ദൈവിക നിയമങ്ങളെപ്പോലെ അലംഘ്യമോ പവിത്രമോ ആയി ഗണിക്കാവുന്നതല്ല. സ്വയം ദിവ്യത്വം വാദിക്കുന്നവരോ ദിവ്യത്വം ചാർത്തപ്പെട്ടവരോ ആയ ആളുകളുടെ നിയമങ്ങളും അനുശാസനങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നത് ബഹുദൈവാരാധനയാണെന്ന് വിവിധ ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം.

“അതല്ല, അല്ലാഹു അനുവദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കാര്യം മതമായി അവർക്ക് നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തവല്ല പങ്കാളിയും അവർക്കുണ്ടോ ? നിർണ്ണയ വിധിയെപ്പറ്റിയുള്ള വചനം (കൽപന) നിലവിലില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്കിടയിൽ ഉടനെ വിധി കൽപ്പിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. അക്രമികളാരോ

അവർക്ക് തീർച്ചയായും വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ട്.” (വി. ബു. 42: 21)

അല്ലാഹു അനുവദിച്ച കാര്യം നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടോ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയ കാര്യം അനുവദനീയമാക്കിക്കൊണ്ടോ നിയമം നിർമ്മിക്കാൻ തനിക്ക് അധികാരം ഉണ്ടെന്ന് ഒരാൾ ഭാവി ക്കുകയോ വാദിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളിയോ സമശീർഷ നായോ സ്വയം ചമയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇത് ദൈവനിന്ദയും മതനിഷേധവുമാകുന്നു. വ്യാജ ദൈവങ്ങളും പുരോഹിതന്മാരും ചമയ്ക്കുന്ന നിയമങ്ങളെ ദിവ്യമായ പവിത്രതയും അലംഘ്യതയും ഉള്ളതായി പരിഗണിക്കുന്നവർ ആ നിയമദാതാക്കളെ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികളാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇത് ദൈവനിന്ദയും ബഹുദൈവാരാധനയുമാകുന്നു. ഇതത്രെ ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നത്. മറ്റൊരു വുർആൻ വചനം ശ്രദ്ധിക്കുക:

“അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കപ്പെടാത്തതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നരുത്. തീർച്ചയായും അത് അധർമ്മമാണ്. നിങ്ങളോട് തർക്കിക്കുവാൻ വേണ്ടി പിശാചുക്കൾ അവരുടെ മിത്രങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും ദുർബ്ബോധനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. നിങ്ങൾ അവരെ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ (അല്ലാഹുവോട്) പങ്കു ചേർത്തവരായിപ്പോകും.” (വി. ബു. 6: 121)

അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ച നാൽക്കാലികളേയും പക്ഷികളേയും മറ്റും അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അറുക്കേണ്ടതെന്ന് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരുടെ (തെറ്റായി ദിവ്യത്വം കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സൃഷ്ടികളുടെ) പേരിൽ അറുക്കുന്നത് അഥവാ അവർക്ക് ബലിയായും നേർച്ചയായും അർപ്പിക്കുന്നത് നിഷിദ്ധമാണെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിനെതിരിൽ പിശാചിന്റെ കുട്ടാളികൾ എക്കാലത്തും ദുർബ്ബോധനം നടത്തിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ആ ദുർബ്ബോധനത്തിന് വല്ലവരും വഴങ്ങുകയും ദൈവേതരരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെട്ടത് അനുവദനീയമായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ ദുർബ്ബോധകരെ മതനിയമമുണ്ടാക്കാൻ അർഹതയുള്ളവരായി അംഗീകരിക്കുകയാണ് ഫലത്തിൽ അവർ ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമം മാറ്റി മറിച്ചുകൊണ്ട് നിയമമുണ്ടാക്കാൻ സൃഷ്ടികൾക്ക് അവകാശം നൽകുകയും അവരുടെ നിയമങ്ങൾക്ക് അലംഘ്യത കൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അധികാരാ വകാശങ്ങളിൽ അവരെ പങ്കു ചേർക്കൽ അഥവാ ശിർക്ക് ആയിത്തീരുമെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം. മറ്റൊരു വുർആൻ വാക്യം കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക:

“അവരുടെ പണ്ഡിതന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരെയും മർയമിന്റെ മകനായ മസീഹി നെയും അല്ലാഹുവിന് പുറമെ അവർ റബ്ബുകളാക്കി (രക്ഷിതാക്കളായി സ്വീകരിച്ചു) എന്നാൽ, ഏകദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ മാത്രമായിരുന്നു അവൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അവനല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല. അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ ” (വി. ബു. 9: 31)

പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രചോദിതരോ ദിവ്യമായ അധികാരമുള്ളവരോ ആണ് മതപണ്ഡിതന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും എന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വിധിവിധികൾക്ക് ദൈവിക നിയമത്തിന്റെ പദവി നൽകിയ ക്രൈസ്തവരെയും യഹൂദ

രെയും സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത്. മതപരമായ നിയമനിർമ്മാണാധികാരം മതപണ്ഡിതന്മാർക്കും പുരോഹിതന്മാർക്കും നൽകുന്നത് അവരെ റബ്ബാക്കലാണെന്ന് - ശിർക്കാണെന്ന് - ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. എന്നാൽ ദൈവികമായ പവിത്രതയോ അലംഘ്യതയോ കൽപ്പിക്കാതെ ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ ഭരണാധികാരികളുടെ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നത് അവരെ റബ്ബാക്കലാകുമെന്ന് ഖുർആനിലോ പ്രമാണികമായ ഹദീസിലോ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. നബി(സ) കാലത്തും അതിന് മുമ്പും ജീവിച്ച യഹൂദരും ക്രൈസ്തവരും പല ഭരണാധികാരികളുടെ രാഷ്ട്രീയ നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരായിരുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ അവർ അവരുടെ രാജാക്കന്മാരെയും മന്ത്രിമാരെയും റബ്ബുകളാക്കി എന്ന് അല്ലാഹുവോ റസൂലോ (സ) പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ദൈവികമായ വല്ല അധികാരാവകാശങ്ങളും ഭരണാധികാരികൾക്ക് ഉണ്ടെന്ന് യഹൂദരും ക്രൈസ്തവരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല എന്നതത്രെ അതിന് കാരണം. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിധികൾക്കു ലംഘിക്കാൻ ഭരണാധികാരികളോ രക്ഷിതാക്കളോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ കൽപ്പിച്ചാൽ അത് അനുസരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. മാതാപിതാക്കളോടുള്ള ബാധ്യതകൾ വിവരിച്ച ശേഷം വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു:

“നിനക്ക് യാതൊരു അറിവുമില്ലാത്ത വല്ലതിനേയും എന്നോട് നീ പങ്കു ചേർക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർ ഇരുവരും നിന്റെ മേൽ നിർബന്ധം ചെലുത്തുന്ന പക്ഷം അവരെ നീ അനുസരിക്കരുത്” (വി. ഖു. 31: 15)

പരാജയത്തിലേക്കും നഷ്ടത്തിലേക്കും നയിക്കുന്ന എല്ലാ അപച്യുതികളിൽ നിന്നും മനുഷ്യരെ തടയുകയും അവരെ നന്മയിലേക്കും വിജയത്തിലേക്കും നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ദൈവിക നിയമത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷതയാകുന്നു.

“നിങ്ങൾ പിഴച്ചുപോകുമെന്ന് കരുതി അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുതരുന്നു. അല്ലാഹു ഏത് കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും അറിവുള്ളവനാകുന്നു.” (വി. ഖു. 4: 176)

“എന്നാൽ എന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള വല്ല മാർഗദർശനവും നിങ്ങൾക്ക് വന്ന് കിട്ടുന്ന പക്ഷം എന്റെ മാർഗദർശനം ആർ പിൻപറ്റുന്നുവോ അവൻ പിഴച്ചുപോകുകയില്ല. കഷ്ടപ്പെടുകയുമില്ല.” (വി. ഖു. 20: 123)

“തീർച്ചയായും അല്ലാഹു കൽപ്പിക്കുന്നത് നീതി പാലിക്കുവാനും നന്മ ചെയ്യുവാനും കുടുംബബന്ധമുള്ളവർക്ക് (സഹായം) നൽകുവാനുമാണ്. അവൻ വിലക്കുന്നത് നീചവൃത്തിയിൽ നിന്നും ദുരാചാരത്തിൽ നിന്നും അതിക്രമത്തിൽ നിന്നുമാണ്. നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം നൽകുന്നു.” (വി. ഖു. 16: 90)

“പറയുക: എന്റെ രക്ഷിതാവ് നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളത് പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ നീചവൃത്തികളും അധർമ്മവും ന്യായം കൂടാതെയുള്ള കയ്യേറ്റവും യാതൊരു പ്രമാണവും അല്ലാഹു ഇറക്കിത്തന്നിട്ടില്ലാത്തതിനെ അവനോട് നിങ്ങൾ പങ്ക് ചേർക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾക്ക് വിവരമില്ലാത്തത് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതും മാത്രമാണ്.” (വി. ഖു. 7: 33)

ദൈവിക നിയമം ജനങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ച് കൊടുക്കുകയും അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിൽ അവർക്ക് നേതൃത്വം നൽകുകയും ചെയ്ത പ്രവാചകന്റെ സവിശേഷതകൾ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു.

“അവരോട് അദ്ദേഹം സദാചാരം കൽപ്പിക്കുകയും ദുരാചാരത്തിൽ നിന്ന് അവരെ വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നല്ല കാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് അദ്ദേഹം അനുവദനീയമാക്കുകയും ചീത്ത കാര്യങ്ങൾ അവരുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ഭാരങ്ങളും അവരുടെ മേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിലങ്ങുകളും അദ്ദേഹം ഇറക്കുവക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുണക്കുകയും സഹായിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ പ്രകാശത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തവരാരോ അവർ തന്നെയാണ് വിജയികൾ.” (വി. ഖു. 7: 157)

അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻ എന്ന നിലയിൽ മുഹമ്മദ് നബി(സ) വിവരിച്ചതും നടപ്പാക്കിയതുമായ നിയമങ്ങൾ മനുഷ്യരെ എല്ലാ നന്മകളിലേക്കും നയിക്കുകയും എല്ലാ തിന്മകളിൽ നിന്നും തടയുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതിന് പുറമെ മനുഷ്യരെ ഭാരങ്ങളിൽ നിന്നും വിലങ്ങുകളിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്നു എന്ന് ഈ വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പാപത്തിന്റെയും തിന്മയുടെയും അനിതിയുടെയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും അക്രമത്തിന്റെയും പീഡനത്തിന്റെയും ചൂഷണത്തിന്റെയും ഭാരത്തിൽ നിന്നും, അടിമത്വത്തിന്റെയും പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങൾ മനുഷ്യരെ മോചിപ്പിക്കുന്നു. ദീർഘത്തികളിൽ നിന്നുള്ള സംസ്കരണത്തെയും അതിക്രമങ്ങൾക്കെതിരിലുള്ള പരിരക്ഷയെയും ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മോചനത്തെയും സമജംസമായി കൂട്ടിയിണക്കുന്നതത്രെ ദൈവിക നിയമങ്ങൾ.

ദൈവിക നിയമങ്ങളെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഒരു സത്യവിശ്വാസി ലക്ഷ്യമാക്കേണ്ടത് അനന്തമായ പരലോക ജീവിതത്തിലെ അനശ്വര സൗഭാഗ്യമാണ്. എന്നാൽ, പരലോകവിജയത്തോടൊപ്പം ഇഹലോക ജീവിതത്തിലെ ക്ഷേമത്തിന് കൂടി വഴിയൊരുക്കുന്നതത്രെ സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹു ആവിഷ്കരിച്ച നിയമങ്ങൾ.

“നല്ലത് ചെയ്തവർക്ക് ഈ ലോകത്ത് തന്നെ നല്ല ഫലമുണ്ട്. പരലോകഭവനമാകട്ടെ കൂടുതൽ ഉത്തമമാകുന്നു. സൂക്ഷ്മതപാലിക്കുന്നവർക്കുള്ള ഭവനം എത്രയോ നല്ലത്.” (വി. ഖു. 16: 30)

“പറയുക: വിശ്വസിച്ചവരായ എന്റെ ദാസന്മാരെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ സൂക്ഷിക്കുക. നല്ലത് ചെയ്തവർക്ക് ഈ ലോകത്തുതന്നെ നല്ല ഫലമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ ദുഃഖിയാകട്ടെ വിശാലമാകുന്നു. ക്ഷമാശീലർക്ക് തന്നെയാകുന്നു തങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം കണക്കുനോക്കാതെ നിറവേറ്റപ്പെടുന്നത്” (വി. ഖു. 39: 10)

മതനിയമങ്ങൾ മാനിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ജീവിതത്തിന്റെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യം ഐഹികനേട്ടങ്ങൾ ആയിരിക്കാൻ പാടില്ല. ഐഹികനേട്ടങ്ങൾ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ട് ഭക്തിയും നിഷ്ഠയും

പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് പരലോക സൗഭാഗ്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നതിന് കാരണമായിത്തീരുമെന്ന് വിശുദ്ധ
ബുർആൻ മുന്നറിയിപ്പി നൽകുന്നു.

“ക്ഷണികമായതിനെ (ഇഹലോകത്തെ)യാണ് വല്ലവരും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവർക്ക്
അഥവാ (അവരിൽ നിന്ന്) നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഇവിടെ വെളിപ്പെ
വേഗത്തിൽ നൽകുന്നതാണ്. പിന്നെ നാം അത്തരക്കാരുടെ നൽകുന്നത് നരകമായിരിക്കും. അപ
മാനിതനും പുറംതള്ളപ്പെട്ടവനുമായിക്കൊണ്ട് അവൻ അതിൽ എരിയുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും
പരലോകം ഉദ്ദേശിക്കുകയും സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് അതിന് വേണ്ടി അതിന്റെതായ പര
ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അത്തരക്കാരുടെ പരിശ്രമം പ്രതിഫലാർഹമായിരിക്കും. ”
(വി. ബു. 17: 18,19)

അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ ഇസ്‌ലാമിന്റെ മുഴുവൻ നിയമങ്ങളും
മനുഷ്യരുടെ - വ്യക്തികളുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും - നന്മക്കും സുരക്ഷിതത്വത്തിനും വേണ്ടി
ഉള്ളതാകുന്നു. കൊലക്കുറ്റത്തിനും മറ്റും തുല്യശിക്ഷ നൽകാൻ അനുശാസിച്ചതിനെപ്പറ്റി
വിശുദ്ധ ബുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കുക.

“ബുദ്ധിമാന്ദാരെ, തുല്യശിക്ഷ നൽകുന്നതിലാണ് നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ്.
” (വി. ബു. 2: 179)

കൊലക്കുറ്റത്തിനും കയ്യേറ്റങ്ങൾക്കും മുതിരുന്ന ആളുകളെ അതിൽനിന്ന് പിന്തിരിപ്പി
ക്കാൻ കുറ്റത്തിന് തുല്യമായ ശിക്ഷ തന്നെ ലഭിക്കുമെന്ന ബോധത്തോടുകൂടി ഫലപ്രദമായ മറ്റൊ
ന്നുമില്ല. അങ്ങനെ തുല്യ ശിക്ഷ നൽകാനുള്ള നിയമം സമൂഹത്തിന്റെ സുരക്ഷയ്ക്കും നില
നിൽപ്പിനും ഈടായി വർത്തിക്കുന്നു. വ്യഭിചാരത്തിനും അപവാദ പ്രചാരണത്തിനും അല്ലാഹു
കടുത്ത ശിക്ഷ വിധിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശവും മനുഷ്യരെ സർവ്വഥാ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കു
കയും ചെയ്യുക എന്നതു തന്നെ. സമൂഹത്തിൽ സാമ്പത്തിക നീതി നടപ്പാക്കിക്കഴിഞ്ഞതിന്
ശേഷവും മോഷണം നടത്താൻ മുതിരുന്നവർക്ക് കരളോദം എന്ന കടുത്ത ശിക്ഷ നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ
താൽപര്യം നിരപരാധരായ മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തുക്കൾക്ക് സുരക്ഷിതത്വം ഉറപ്പുവരുത്തുക എന്ന
താകുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ അബദ്ധവശാലോ നിർബന്ധിത സ്ഥിതിയിലോ കുറ്റം ചെയ്യാൻ
ഇടയാകുന്നവരെ അല്ലാഹു ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് മുക്തരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

“ഏതൊരു ആണോ പെണ്ണോ സത്യവിശ്വാസി ആയിക്കൊണ്ട് സർക്കർമ്മം ചെയ്യുന്ന പക്ഷം
നല്ലൊരു ജീവിതം തീർച്ചയായും ആ വ്യക്തിക്ക് നാം നൽകുന്നതാണ്. ” (വി. ബു. 16: 97)

“സത്യവിശ്വാസികളെ, നിങ്ങൾക്ക് ജീവൻ നൽകുന്ന കാര്യത്തിലേക്ക് നിങ്ങളെ വിളിക്കു
മ്പോൾ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനും റസൂലി(സ)നും ഉത്തരം നൽകുവിൻ. ” (വി. ബു. 8: 24)

അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമ പദ്ധതിയിൽ യാതൊരു വിധ വ്യക്തതയും അനീതിയും ഉൾപ്പെട്ടി
ട്ടില്ല. അതിൽ സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും അവകാശങ്ങളും ബാധ്യതകളും ഒരുപോലെ

നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“സ്ത്രീകൾക്ക് (ഭാര്യമാർക്ക്) ബാധ്യതകൾ ഉള്ളതുപോലെ തന്നെ ന്യായപ്രകാരം അവർക്ക് അവകാശങ്ങൾ കിട്ടേണ്ടതുമാണ്.” (വി. ബു. 2: 228)

വിവാഹമോചനം നടന്നാലും ഭർത്താവ് മരിച്ചുപോയാലും കുഞ്ഞിനു മൂലയുട്ടാൻ മാതാവ് സന്നദ്ധയായാലും അല്ലെങ്കിലും കുഞ്ഞിന് രണ്ട് വയസ് വരെ മൂലപ്പാൽ ലഭിക്കാൻ ഏർപ്പാടുണ്ടാക്കണമെന്ന് വിശുദ്ധ ബുർആൻ (2: 233) വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശം നൽകിയിരിക്കുന്നു. കുഞ്ഞിന്റെ സുപ്രധാന അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയത്ര ഇതിന്റെ താൽപര്യം.

വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ച മാതാപിതാക്കൾക്ക് നീതി ഉറപ്പ് വരുത്താനും ദൈവിക നിയമം നിഷ്കർഷിക്കുന്നു.

“തന്നെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്നും, മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യണമെന്നും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരിൽ (മാതാപിതാക്കളിൽ) ഒരാളോ രണ്ടുപേരും തന്നെയോ നിന്റെ അടുക്കൽ വച്ച് വാർദ്ധക്യം പ്രാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരോട് നീ ‘ഛെ’ എന്ന് പറയുകയോ അവരോട് കയർക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. അവരോട് നീ മാനുഷമായ വാക്ക് പറയുക.” (വി. ബു. 17: 23)

ഇങ്ങനെ എല്ലാവർക്കും നന്മയും നീതിയും ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന ദൈവിക നിയമ സംഹിത അവകുവും അനുനവുമായ ജീവിതമാർഗത്തിലേക്ക് വഴി കാണിക്കുന്നു.

“പറയുക: തീർച്ചയായും എന്റെ രക്ഷിതാവ് എന്നെ നേരായ പാതയിലേക്ക് നയിച്ചിരിക്കുന്നു. വ്യക്തയില്ലാത്ത മതത്തിലേക്ക്.” (വി. ബു. 6: 161)

ഐ.എസ്.എം. സംസ്ഥാന സമ്മേളന സോവനിർ 1996
പേജ് 23 മുതൽ 27 വരെ